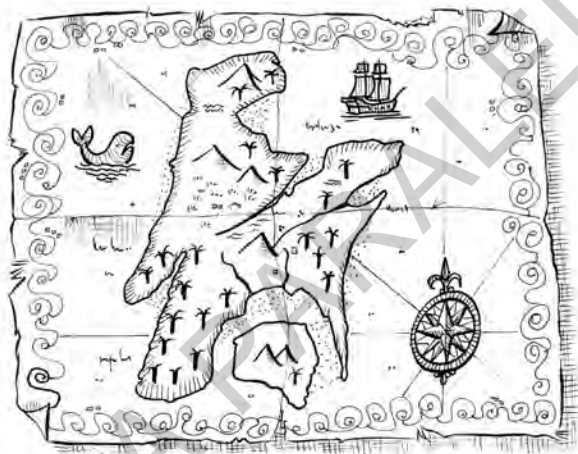

Comoara din insulă

Adaptare de
Stewart Ross

Ilustrații de
Alex Paterson

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Pentru Ana Ross, cu toată dragostea, SR.

Pentru Martha și Molly, AP.

Traducerea versurilor a fost reprodusă după ediția *Comoara din insulă*, traducere din limba engleză de Alexandru Cosmescu, Ed. Litera, 2013.

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Comoara din insulă / adapt. de Stewart Ross; il. de Alex Paterson;
trad. din lb. engleză de Dașa Suciu. – Pitești: Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3611-9
I. Ross, Stewart (adapt.)
II. Paterson, Alex (il.)
III. Suciu, Dașa (trad.)
087.5

Treasure Island

Adaptare după povestea scrisă de Robert Louis Stevenson

Copyright © Arcturus Holdings Limited
Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia
Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezența lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1

Harta căpitanului 4

CAPITOLUL 2

Hispaniola 14

CAPITOLUL 3

Spre țărșm 24

CAPITOLUL 4

Începe lupta 34

CAPITOLUL 5

Aventurã meã pe mare 44

CAPITOLUL 6

Comoara 54

CAPITOLUL 1

Harta căpitanului

Numele meu e Jim Hawkins. Încep povestirea pe când tatăl meu și mama mea erau proprietarii hanului „La Amiralul Benbow“, aflat sus, pe stâncile cu vedere la mare. Cei mai mulți clienți erau oameni politicoși, care locuiau în satul din apropiere.

Uneori, stăteau și străini pentru o noapte sau două, dar niciodată mai mult.

Totul s-a schimbat când „căpitanul“ Bones s-a mutat la noi. Măinile lui osoase erau pline de cicatrici și tatuaje, avea părul legat la spate într-o coadă acoperită cu catran, iar haina lui albastră era peticită și zdrențuită.

Limbajul necuviincios și comportamentul brutal m-au îngrozit.

Nici mama și nici tata nu erau prea mulțumiți, însă plătea în aur, iar noi aveam nevoie de bani.

În fiecare zi, bătrânul escroc urca până în vârful stâncilor și scruta zarea. În serile în care bea prea mult rom, își punea pumnalul pe masă, în față, și cânta un vechi cântec marinăresc cu o voce gravă și aspră.

*Lada mortului cea grea,
Cin'șpe hândrălăi ținea —
Iu-hu-hu, și-un șip de rom!*

Căpitanul Bones se urca pe stânci pentru a se uita după „un marinar fără un picior“. Era în mod clar speriat de acest marinar șchiop, și îmi promitea o monedă de argint de patru penny în fiecare lună, dacă stau la pândă în locul lui. Am făcut întocmai, dar nu mi-a dat niciun ban.

Într-o zi, căpitanul a avut un vizitator, un marinar palid și slab căruia îi lipseau două degete de la mâna stângă.

— Câinele Negru! a exclamat el când l-a văzut.

O vreme, cei doi au băut și au depănat povești. Treptat, discuția lor s-a încins și au început să strige unul la altul. Câinele Negru a pus o întrebare, căpitanul a strigat „Nu! Nu!“, după care s-au luat la bătaie.

S-au atacat cu săbiile. Bones a sărit asupra Câinelui Negru, care a scos un strigăt și a fugit spre ușă. Căpitanul s-a luat după el.

A încercat să-i dea o lovitură puternică în cap Câinelui Negru, dar sabia s-a înfipt în firma hanului și pungașul a scăpat.

Efortul brusc a fost prea mare, iar căpitanul s-a prăbușit pe podea. Viața i-a fost salvată de doctorul Livesey, care venise să-l trateze pe tatăl meu bolnav. Totuși, Bones știa că marinarul se va întoarce și că, data viitoare, nu va mai fi singur.

CAPITOLUL 2

Hispaniola

Doctorul Livesey și moșierul Trelawney s-au hotărât să plece pe mare, spre insulă, și să mă ia cu ei. Oare aveam să găsim comoara căpitanului Flint și să fim bogați ca niște regi?

Moșierul a mers călare la Bristol, ca să cumpere o navă. După câteva săptămâni, ne-a trimis o scrisoare în care spunea că a

cumpărat o corabie minunată, cu numele *Hispaniola*, care avea un echipaj excelent.

Scrisoarea moșierului ne-a dat o veste nemaipomenită, dar m-a făcut să mă îngrijorez. Din cauza ei, acum tot orașul Bristol știa că urma să facem o călătorie pe mare. Dacă oameni răuvoitori – inclusiv pirați – aflau despre harta comorii din insulă? Puteau încerca s-o fure.

Îmi făceam griji și în legătură cu un om pe care-l cunoscuse moșierul. A spus că e un vechi marinar curajos, care urma să fie bucătar pe corabia noastră. Acest marinar îl ajutase pe moșier să aleagă membrii echipajului de pe *Hispaniola*. Numele lui era John Silver Lunganul... și avea un singur picior.

Căpitanul Bones îmi povestise despre „un marinar fără un picior“. Speram ca domnul Silver să nu fie acel marinar.

În ziua următoare mi-am luat rămas-bun de la mama și am pornit spre Bristol. Moșierul Trelawney ieșise pe chei ca să mă întâmpine.

— Mâine ridicăm ancora! a anunțat el.

După micul-dejun, moșierul mi-a dat un bilețel pentru John Silver Lunganul. Mi-a spus că îl găsesc la hanul „Ocheanul“.

Am găsit destul de ușor hanul, iar acolo am dat peste „un marinar fără un picior“. Era înalt și puternic, cu o față zâmbitoare, mare cât o pulpă de porc. Piciorul stâng îi fusese tăiat aproape

de șold, dar mergea cu mare îndemânare, sprijinit de o cârjă. Pe umărul lui stătea cocoțat un papagal cu pene verzi și roșii.

— Arginți! Arginți! cârâia pasărea, strigând denumirea pe care o dădeau piraii monedelor de argint prețioase.

John Silver Lunganul m-a întâmpinat cu căldură.

În timp ce îmi spuneam că el nu are cum să fie omul de care se temuse Billy Bones, am observat o figură cunoscută strecurându-se afară din han.

— E Câinele Negru! am strigat. Opriți-l!

Silver a trimis unul dintre oaspeți după marinarul fără două degete la mâna stângă, pentru că nu-și achitase nota de plată.

Oaspetele nu s-a mai întors niciodată, iar Câinele Negru a dispărut și el.

În tot acest timp, Silver a vorbit cu voioșie. Mi-a părut un om foarte amabil. Puțin mai târziu, ne-am dus împreună să-i